

[Ludvig Christensen.]

truffet nogen anden Ordning end den tidligere eksisterende, og derfor er det skjulte Angreb, der til en vis Grad laa i den højtærede Indenrigsministers Udtalelser her, ganske uberettiget. Og det, som den højtærede Minister beklagede sig over, nemlig at der et eller andet Sted her i Landet — jeg tror, det var Aalborg — var nogle Mennesker, som havde udsendt et Cirkulære om, at i Henhold til ministerielt Cirkulære havde man Lov til at honorere den sidst præsenterede Skattebillet i Stedet for at betale den ældste Skat, ja, det har vi ogsaa hørt Gang paa Gang. Men et saadant Tilfælde fra Aalborg, et enkelt Tilfælde, er det nu egentlig nok til for alle Tilfælde at begrunde en ændret Lovgivning? (*Schovelin*: Naar det er symptomatisk). Symptomatisk, ja, det kommer alt sammen an paa, om man har Brug for et saadant Tilfælde; men derfor bliver det ikke lige berettiget eller mere berettiget at bruge enkelte Tilfælde; og vi har vel ikke kendt noget til andre Opraab af den paagældende Art eller Forsøg fra Borgernes Side paa at benytte denne Fremgangsmaade. Hvad vi derimod ved, er, at der rundt om i Kommunerne ikke har været gjort en saadan Brug af Eftergivelsesreglerne eller Nedsættelsesreglerne, at der er nogen som helst saglig Begrundelse for, at Ministeriet og Rigsdagens Flertalspartier sætter ind paa dette Omraade. Men det har man gjort, der har været System i det, ikke Romanstilsystem, men rigtig haardhændet Overklassesystem; efter at have nedsat alle de Ydelser, der skulde gives til de smaa i Samfundet, for at skaffe Skattelettelse til de rige, begynder man at tage Rettighederne fra de smaa og er her begyndt med den kommunale Valgret — saa der er System i det, rigtig haardhændet Overklassesystem.

Veistrup: Den højtærede Minister var jo saa venlig at rette en hel Del pøne Ord til mig, og jeg skylder derfor at sige et Par Ord igen til den højtærede Minister. Naar den højtærede Minister begyndte med at slaa fast, at det var en Urimelighed, at vi ikke havde faaet Øje for den saglige Begrundelse, som den højtærede Minister har givet — Ministeren henstillede oven i Købet, at man skulde sætte sig ind i den —, vil

jeg gerne sige: det kommer formentlig af, at det sete afhænger af, hvilke Øjne man ser med; derfor ligger Forholdet ganske sikkert saaledes, at vi andre, selv om den højtærede Minister nu synes, at han har begrundet sit Lovforslag, ikke er i Stand til at se denne Begrundelse. Derfor tror jeg heller ikke, det hjælper noget, at man giver sig til at sætte sig ind i denne Begrundelse, som den højtærede Minister mener er til Stede, for den eksisterer altsaa ikke i Henhold til den Opfattelse, jeg har af Spørgsmaalet.

Naar den højtærede Minister komplimenterede mig for mit gode Hjerte, vil jeg gerne have Lov til at takke den højtærede Minister, men maa jeg tilføje, at jeg har den Lykke, at Hjerte og Forstand i dette Forhold har indgaaet en intim Forbindelse, og i Kraft heraf har jeg taget min Stilling. Det er ikke alene Hjertet, som har bestemt min Stilling, det er ogsaa en rent forstandsmæssig Stilling, jeg har taget. Det er nemlig ikke, som den højtærede Minister synes at mene, et helligt Dogme, vi har fæstet os ved. Nej, vi har haft Livets praktiske Forhold for Øje, det har dikteret os vor Stilling.

Den højtærede Minister var forbavset over, at jeg kunde tænke mig, at man skulde gaa yderligere med Hensyn til at give Henstand med Betalingen af Kommuneskat, hvor det maatte vise sig at være nødvendigt, og udtalte, at det vilde faa Indflydelse paa Kommunernes Økonomi. Ja, hvis en Mand, naar han kom og krævede Henstand med sin Skat, øjeblikkelig kunde faa det, indrømmer jeg, at det sikkert vilde faa Betydning for Kommunernes Økonomi. Men saaledes forholder det sig slet ikke. Naar en Anmodning om Henstand fremkommer, behandles den indenfor Kommunalbestyrelsen, og jeg vilde dog tro, at det første, denne har Opmærksomheden henvendt paa, netop er dette, at man ikke forringer Kommunens Økonomi; man vil ganske sikkert spørge, om der er nogen Rimelighed for at give Henstand, og om man har Raad til at gøre det. Derfor synes jeg, at den, jeg kan gerne sige Mistillid og Mistro, den højtærede Minister gav Udtryk overfor Kommunernes Styrelse, er i højeste Grad uberettiget.

Den højtærede Minister sagde saa, at han havde lige saa lidt som jeg nogen